

आश्र

आश्रयः, पुं, (आ समन्तात् शोभति च्छति ।
आङ् + श्रु + सन् + श्रि ।) अश्रिः । इत्यमरः ॥
(यथा कादम्ब्यां,—“मन्त्रपूतानि हवीषि प्रति-
गृह्णाति एतन्नीत्या आश्रयः” ।) वायुः ।
इति सिद्धान्तकौमुद्यामुद्यादिरुक्तिः ॥
आश्रुकीटौ, [न] पुं, पर्वतः । इति शब्दमाला ॥
आश्रयः, स्त्री, (आङ् + चर् + णत् + सुट् निपा-
तनात् ।) अपूर्वः । तत्पर्यायः । विस्मयः २ अद्भुतं
३ चित्रं ४ । इत्यमरः ॥ (यथा, रघो १६।७० ।
“गन्धोदरां तदनु वदतः पुष्पमाश्रयैर्मेघाः” ।)
आश्रमः, पुं, (आश्रम + चञ् ।) अश्रमः । सूर्य-
सारथिः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (अश्रमनि प्रकृते
भवतिवर्धे अश्रमन् + अण् ।) शिलाभववस्तुनि
चि । यथा मट्टौ ४ । २६ ।
“यथापमाश्रमप्रख्यं सेषं धत्तेऽन्यदुर्व्वहम्” ।)
आश्रमः, पुं, स्त्री, (आङ् + श्रम + घञ् ।) शास्त्रोक्त-
धर्मविशेषः । आश्राम्यन्ति स्वं स्वं तपश्चरन्त्यत्र ।
स चतुर्विधः । ब्रह्मचर्यं १ गार्हस्थ्यं २ वानप्रस्थं
३ सन्नासः ४ । इति स्मृतिः ॥ ब्रह्मचारी । गृहो ।
वानप्रस्थः । भिक्षुः । इत्यमरः ॥ सुनीनां वास-
स्थानं । वनं । मठः । इति मेदिनी । (कत्रियुगे
तु ब्रह्मचर्यवानप्रस्थौ न त्तः केवलं गृहस्थभिक्षुका-
श्रमावेव, यदुक्तं । महानिर्व्वाणतन्त्रे ।
“गार्हस्थ्यो भैक्षुक्श्चैव आश्रमौ द्वौ कलो युगे” ।
रघुवंशे, १।४८ ।
“स दुष्प्रापयशाः प्रापदाश्रमं श्रान्तवाहनः” ।)
आश्रमिकः, त्रि, (आश्रम + ठक् ।) आश्रमयुक्तः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
आश्रयः, पुं, (आङ् + श्रि + अच् ।) राज्ञां सन्धा-
दिषु गुणान्तर्गतगुणविशेषः । इत्यमरः ॥ व्यप-
देशः । (यथा, मनु २।१२ ।
“यैवमन्ये तं मूले हेतुशास्त्राश्रयाद्भिः” ।
सामीप्यः । आश्रयः । इति जटाधरः ॥ (यथा,
शान्तिशतके ४।६ । “वासो वल्कलमाश्रयो गिरि-
गुहा शय्या लतावल्लरी” ।)
गृहं । इति हेमचन्द्रः ॥ संश्रयणं । अवलम्बनं ।
(यथा, मनुः ७।७२ ।
“नीष्णाद्यान्याश्रितास्त्वेषां गृहगर्ताश्रयास्तराः” ।)
राज्ञां तन्निर्णयो यथा,—
“अस्थितौ यदि कल्याणं भवेत् संश्रयणं तथा ।
भवति श्रेयसे राज्ञां विपरीतं न कर्हिचित् ॥
उच्छिद्यमानो बलिना आश्रयेत् बलवत्तरं ।
विनीतवत्तत्र कालं नयेदिति मतिर्भुवा ॥
ददत् बलं वा कौशं वा भूमिं वा भूतिसम्भवां ।
आश्रयेद्भियोक्तारं समाश्रयगुणान्वितं ॥
वीतव्यसनमश्रान्तं महोत्साहं महामतिं ।
प्रविशन्ति महाराजमपांपतिमिवापगाः ॥
अव्यवसायिनमलसं देवपरं साहसाच्च परिहीनं ।
प्रमदेव दृढपतिं नेच्छन्तुपगृह्णन्तु कमला ॥
उत्साहात् श्रियमाप्नोति उत्साहाच्च महद्दयशः ।
तस्मात् सर्वोपधागुद्गमुत्साहं नित्यमाचरेत् ॥
अमर्षश्चैव शौथंश्च शीघ्रकारित्वमेव च ।

आश्र

तत्कर्मणि प्रवीणत्वमित्युत्साहगुणा मताः ॥
यसनस्यागमहारमनुत्साहो महीपतेः ।
सामदानदण्डभेदा इत्युपायचतुष्टयं ।
सामसिद्धं प्रशंसन्ति सर्वतश्च विपश्चितः ॥
खवन्निवायुतं वाचा सामोपायं समाचरेत् ।
लुब्धं चीघं प्रदानेन सकृत्य वशमानयेत् ।
भेदं कुर्वीत यत्नेन मल्लामात्यपुरोधसां ॥
यथाबलं प्रकुर्वीत दुष्टदण्डनिपातनं ॥
इति युक्तिरूपतरो १ अध्यायः ॥
आश्रयाश्रः, पुं, (आश्रयमाधारमपि अश्रति यः
आश्रय + अश्र + कर्मणि उपपदे अण् ।) अश्रिः ।
(यथा, हितोपदेशे । २ ।
“दुर्दत्तः क्रियते धूर्तः श्रीमानात्मविद्वद्ये ।
किं नाम खलसंसर्गः कुरुते नाश्रयाश्रयत्” ।)
चित्रकच्छः । इत्यमरः ॥
आश्रयाश्रः, त्रि, (आश्रयं खालम्बनस्थानमपि अश्रति
यः । आश्रय + अश्र + अण् ।) आश्रयनाश्रकः ।
आश्रयध्वंसी । इति मेदिनी ॥
आश्रयः, त्रि, (आ सम्यक् प्रयोगेति वाक्यं यः । आङ्
+ श्रु + पश्चाच् ।) वचनस्थितः । इति मेदिनी ॥
कथार बाध्य इति भाषा ।
(“दृष्टदोषमपि तन्न सोऽयजत्
सङ्गवस्तु भिषगामनाश्रवः”)
इति रघुवंशम् । १।६।४६ ।)
आश्रवः, पुं, (आङ् । श्रु + अच् ।) अङ्गीकारः ।
क्लेशः । इति मेदिनी ॥ दोषः । इति हेमचन्द्रः ॥
आश्रिः, स्त्री, (अश्रिरेव । अश्रि + इच् ।) अश्रिः ।
कोणः ॥
आश्रितः, त्रि, (आङ् + श्रि + क्तः ।) आश्रयप्राप्तः ।
श्रुत्यागतः । न्यायमते परमाश्रयाकाश्रादिनित्य-
द्रव्यभिन्नसर्वद्रव्याणां आश्रितत्वं साधर्म्यं ॥ (अव-
लम्बितः, अनुसृतः, आधेयः, अधीनः, वशवर्त्ती ।)
आश्रुतः, त्रि, (आङ् + श्रु + क्तः ।) अङ्गीकृतः । खी-
कृतः । इत्यमरः ॥ आकर्णितः । छाश्रवणः ॥
आश्रेषः, पुं, (आङ् + श्रिष् + घञ् ।) आलिङ्गनं ।
इति हलायुधः । (मिघदूते, पूर्वभेदे ३ ।
“कण्ठश्लेषप्रणयिनि जने किं पुनर्दूरसंस्थे” ।)
एकदेशसम्बन्धः । यथा, कानने रेमे । इति आक-
रणं ॥ (अश्लेषा एव । अश्लेषा + अण् । स्त्रियां
टाप् ।) अश्लेषा । अश्लेषानक्षत्रसम्बन्धिनि, त्रि ।
(यथा, तैत्तिरीयसंहितायां । ४।४।१०।१ ।
“अश्लेषानक्षत्रं सर्षा देवताः” ।)
आश्रयः, स्त्री, (अश्रयानां समूहः । अश्रय + अण् ।) अश्र-
यण्डं । घोटकसमूहः । इत्यमरः ॥ (अश्रयस्य भावः
कर्म वा ।)
आश्रयः, स्त्री, (अश्रयस्य इदम् । अश्रयस्य + अण् ।)
अश्रयदृष्टफलं । इत्यमरः ॥
आश्रयपालिकः, पुं, (अश्रयपालस्यापत्यम् । अश्रयपाल +
ठक् ।) अश्रयपालस्य पुत्रः । इति आकरणं ॥
आश्रययुजः, पुं, (आश्रययुजौ पूर्विकां विद्यतेऽस्य । आश्र-
युजो + अण् ।) आश्रिनमासः । इत्यमरः ॥ आ-
श्रिनसम्बन्धिनि त्रि । (मनुः, ६।१५ ।

आपा

“वजेदाश्रयजे मासि मुन्यन्नं पूर्वसञ्चितम् ।
जीर्णानि चैव वासांसि शाकमूलफलानि च” ॥)
आश्रययुजो, स्त्री, (अश्रययुजा युक्ता पौर्णमासी । अश्र-
युज् + अण् + डीप् ।) आश्रिनो पूर्विका । इति
शब्दरत्नावली ॥
आश्रासः, पुं, (आङ् + श्रस् + घञ् ।) निर्दतिः ।
आश्रासिकापरिच्छेदः । इति मेदिनी ॥ आश्रा-
प्रदानं ॥ (आश्रयदानं, भीतस्य मयनिवारणार्थं
सांभवं । उत्तरचरिते, षष्ठाङ्के ।
“आश्रासस्त्रेहभक्तोनामेकमालम्बनं महत्” ।)
आश्रिनः, पुं, (अश्रिनीनक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी यत्र
मासे सः । अश्रिनी + अण् ।) वैशाखादिद्वादश-
मासान्तर्गतषष्ठमासः । रवेः कन्याराशिस्थिति-
कालः । तत्पर्यायः । इषः २ आश्रययुजः ३ । इत्य-
मरः ॥ शारदः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ तत्र
जातफलं ।
“राज्ञां प्रियः काव्यकलाविदग्धः
स्याद्भर्गुर्मायसुतोऽहोबुद्धिः ।
सुखी वदान्यो बद्धमानशालो
भक्तो भवेदाश्रिनमासजन्मा” ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥
आश्रिनैयौ, पुं, (अश्रिन्या अपत्ये । अश्रिनी + ङक् ।)
अश्रिनीकुमारौ । इत्यमरः ॥ (पाण्डुपुत्रौ नकुल-
सहदेवनामानौ, अश्रिनीकुमारजातत्वात् तयो-
क्त्यात्वम् ।)
आश्रिनं, त्रि, (अश्रिनैकाहेनातिप्रकृत्ये । अश्रयस्यैका-
हम इति खल् ।) यद्वर्त्म एकेनाश्रिने एकेन
दिनेन गन्धते तत् । इत्यमरः ॥ एक घोडाय एक
दिने यावार मय इति भाषा ।
आषाढः, पुं, (आषाढया नक्षत्रेण युक्ता पूर्विका
यस्मिन् । आषाढा + नक्षत्रेण युक्तः कालः इति
अण् ।) पलाशदण्डपत्रे आषाढः प्रयोजनमस्य
इति विशाखायादादण्ड मश्रुदण्डयोःरित्यण् ।)
वैशाखादिद्वादशमासान्तर्गततृतीयमासः । रवे-
र्मिथुनराशिस्थितिकालः । पूर्वोत्तराषाढान्यतर-
नक्षत्रयुक्ता पौर्णमासी यत्र मासे सः । तत्पर्यायः ।
शुचिः २ । इत्यमरः ॥ तत्र जातफलं ।
“अनल्पजल्पी प्रमदाभिलाषो
प्रमदशीलो गुणवत्सलश्च ।
बद्धव्ययो मन्दःकृताश्रनः स्या-
दाषाढमासप्रभवो मनुष्यः” ॥
इति कोष्ठीप्रदीपः ॥ प्रतिना पलाशदण्डः ।
(“अथाजिनाषाढधरः प्रभवभवाक्
ज्वलन्निव ब्रह्ममयेन तेजसा” ।)
इति कुमारः । ५।३० ।)
मलयपर्वतः । इति मेदिनी ॥
आषाढकः, पुं, (आषाढ एव + आषाढ + सार्धं
क् ।) आषाढमासः ॥
आषाढभवः, पुं, (आषाढ + भू + अच् ।) मङ्गल-
ग्रहः । इति हागवली ॥ आषाढमासजाते त्रि ॥
आषाढा, स्त्री, पूर्वोत्तराषाढानक्षत्रं । उत्तराषाढा-
नक्षत्रं । इति शब्दरत्नावली ॥